

Pytania prejudycjalne

- a) Czy klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ⁽¹⁾, należy rozumieć w ten sposób, że wymaga ona, by okresy pracy pracownika zatrudnionego na czas określony przez Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente [(ARERA) (urząd regulacji energii, sieci i środowiska)] na stanowiskach zbieżnych ze stanowiskami pracy pracownika mianowanego, zaszeregowanego do odpowiedniej kategorii w [ARERA], były brane pod uwagę przy określaniu jego stażu pracy również w przypadku, gdy jego późniejsze mianowanie następuje w wyniku konkursu publicznego, nawet pomimo specyfiki procedury konkursowej, która powoduje, jak wspomniano powyżej, całkowitą zmianę stosunku pracy oraz nawiązanie, wraz z ustaniem ciągłości zaakceptowanym przez uczestnika procedury konkursowej, nowego stosunku pracy charakteryzującego się istnieniem suwerennego aktu mianowania oraz szczególnymi obowiązkami i szczególną, wzmocnioną stabilnością?
- b) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy wcześniejszy staż pracy powinien zostać w pełni uznany, czy też istnieje obiektywny powód różnicowania kryteriów uznania w stosunku do pełnego uznania ze względu na wyżej wspomniane cechy szczególne?
- c) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, na podstawie jakich kryteriów należy obliczać uznawany staż pracy, aby nie był on dyskryminujący?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 28 stycznia 2020 r. – F. / Stadt Karlsruhe

(Sprawa C-47/20)

(2020/C 161/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F.

Strona pozwana: Stadt Karlsruhe

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 i art. 11 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2006/126/WE ⁽¹⁾ zakazują, aby państwo członkowskie, na którego terytorium posiadacz unijnego prawa jazdy kategorii A i B, wydane go przez inne państwo członkowskie, został pozbawiony uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi z tym prawem jazdy w pierwszym wymienionym państwie członkowskim z powodu kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, odmówiło uznania prawa jazdy dla tych kategorii wydane go zainteresowanemu w drugim wymienionym państwie członkowskim, po pozbawieniu uprawnienia do kierowania, w trybie przedłużenia ważności na podstawie art. 7 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2006/126/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. 2006, L 403, s. 18.)